

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΥΧΗ Α΄

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων·

Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόνητο, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου·

Ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄκηλιδωτε, ἄφθαρτε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀπρόσιτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἐσύ ποὺ εἶσαι ὁ μόνος ἀθάνατος, τὸ ἀπλησίαστο φῶς, ποὺ ἔφτιαξες τὸν οὐρανόν, τὴ γῆν, τὴ θάλασσαν καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματα μέσα τους, Ἐσύ ποὺ πρὶν ἀκόμα σοῦ ζητήσουμε ὅτιδήποτε, μᾶς τὸ δίνεις:

σὲ παρακαλοῦμε καὶ σὲ ἰκετεύουμε, Δέσποτα φιλόνητο, Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Αὐτὸς ποὺ γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὅταν μὲ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλαβε σάρκα ἀπὸ τὴν ἔνδοξη Ἀειπαρθένο καὶ Θεοτόκο Μαρία.

Αὐτός, λοιπόν, τότε ποὺ βιάδιζε πρὸς τὸ σωτήριο Πάθος, ἐμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀνάξιους δούλους σου, μᾶς δίδαξε πρῶτα μὲ λόγια καὶ ἔπειτα μᾶς ὑπέδειξε μὲ ἔργα πῶς, ὅταν θέλουμε νὰ σὲ παρακαλέσουμε γιὰ κάτι, πρέπει νὰ σκύβουμε τὸ κεφάλι καὶ νὰ λυγίζουμε τὰ γόνατα, προκειμένου νὰ συγχωρήσεις σὲ μᾶς τὶς ἀμαρτίες μας καὶ στὸ λαό σου, ὅσα

Αὐτός οὖν, πολυέλεε καὶ φι-
λάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε·
ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρα ταύτη
τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ, μετὰ τὸ
ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρα-
νοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ
σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ
τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ
Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ’
ἓνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλή-
σθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου
χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν
ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά
σου, καὶ προεφήτευσαν.

Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡ-
μῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν τα-
πεινῶν καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπί-
στρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπά-
θειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύ-
ουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς
σοι καὶ βοῶντας τό, Ἠμάρτομεν.

Ἐπὶ σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀ-
πὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν. Θεὸς ἡ-
μῶν σὺ εἶ· ἀλλ’ ὅτι ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυ-
μνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστε-
ρήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας.

Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς

λαθεύει ἀπὸ ἄγνοια.

Ἐσύ, λοιπόν, πολυεύσπλαχνε καὶ φι-
λάνθρωπε, Θεὲ καὶ Πατέρα μας, ἄ-
κουγέ μας, ὅποτεδήποτε σὲ ἐπικα-
λούμαστε, μά, ἰδιαίτερα ἄκουσέ μας
σήμερα, πὸ ἐορτάζουμε τὴν μεγάλη
αὐτὴ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν
ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀ-
φοῦ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς καὶ
κάθισε στὰ δεξιὰ σου, ἔστειλε τὸ Ἅγιο
Πνεῦμα στοὺς Ἁγίους Μαθητὲς καὶ Ἀ-
ποστόλους του κι Ἐκεῖνο, κάθησε ἐπά-
νω στὸν καθένα τους καὶ πλημμύρισαν
ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη χάρη του καὶ
διαλάλησαν τὰ μεγαλεῖα σου σὲ
ἄγνωστες μέχρι τότε σ’ ἐκείνους γλῶσ-
σες καὶ προφήτευσαν.

Τώρα, λοιπόν, πὸ σὲ παρακαλοῦμε ἄ-
κουσε τὶς δεήσεις μας, ἔχε μας στὸ νοῦ
σου ἐμᾶς τοὺς τιποτένιους καὶ ἀξιοκα-
τάκριτους καὶ ἐλευθέρωσε τὶς αἰχμά-
λωτες ψυχές μας, ἀφοῦ ἡ στοργή σου
γίνεται συνήγορός μας. Δέξου μας, πὸ
πέφτουμε μπροστά σου καὶ ὁμολογοῦ-
με: Naί, ἁμαρτήσαμε!

Σὲ σένα ἀνήκουμε ἀπὸ τότε πὸ
γεννηθήκαμε, ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς
μάννας μας ἐσένα ἔχουμε Θεό, ἀλλὰ
ἐπειδὴ οἱ ἡμέρες μας δαπανήθηκαν
μάταια μακρὰ σου, μείναμε χωρὶς τὴ
βοήθειά σου καὶ στερηθήκαμε ἀπὸ κά-
θε ὑπεράσπιση.

Ὅμως, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὴν κα-

σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότη-
τος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς,
καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρι-
σον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς
εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν
τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς
ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν
ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐ-
πιστρέψαι, καὶ πρόσχεσ ἡμῖν ἐν
εὐμενείᾳ καὶ χάριτι.

Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν
τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεσ τὴν ἄ-
βυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ
πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡ-
μῶν.

Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἀγίου σου,
Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιε-
στῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ πα-
ρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητι
σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυνα-
στείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι
τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἀγίοις καὶ ἱε-
ροῖς νόμοις σου.

Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατά-
θου τὸν λαόν σου· πάντας ἡμᾶς
συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου·
δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐ-
πὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁ-
μαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐ-
νεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύμα-
τος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μη-
χανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

λοσύνη σου, σοῦ φωνάζομε: ἁμαρτίες
ποῦ κάναμε στὰ νειάτα μας καὶ ἁμαρτί-
ες ποῦ διαπράξαμε ἀπὸ ἄγνοια μὴν τὶς
θυμᾶσαι καὶ ἀπ' ὅσα κάναμε στὰ κρυ-
φά, καθάρισέ μας. Μὴ μᾶς παραπετά-
ξεις στὰ γεράματα καὶ ὅταν ἀρχίσει νὰ
σβήνει ἡ ζωὴ μας, μὴ μᾶς ἐγκαταλεί-
ψεις. Πρὶν ἐπανέλθουμε στὸ χῶμα, ἀξί-
ωσε μας νὰ ἐπιστρέψουμε σὲ σένα. Καὶ
δέξου μας μὲ ἐπιείκεια καὶ χάρη.

Ζύγισε τὶς ἁμαρτίες μας μὲ μέτρο τὴν
εὐσπλαχνία σου. Ἀπέναντι στὸ πλῆθος
τῶν πλημμελημάτων μας βάλε τὴν ἄ-
βυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου.

Κύριε, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἀγίου κα-
τοικητηρίου σου κοίταξε τὸ λαό σου,
ποῦ γονατιστὸς τριγύρω περιμένει ἀπὸ
σένα τὸ πλούσιο ἔλεός σου.

Ἐπισκέψου μας μὲ τὴν καλοσύνη σου,
ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ
διαβόλου, ἀσφάλισε τὴ ζωὴ μας μὲ
τοὺς ἀγίους καὶ ἱεροὺς νόμους σου.

Βάλε τὸ λαό σου κάτω ἀπὸ τὴν
προστασία τῶν Ἀγγέλων σου. Συγκέν-
τρωσέ μας ὅλους στὴ Βασιλεία σου.
Συγχώρεσέ μας ὅλους ποῦ ἐλπίζομε
σὲ σένα. Τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ λαό σου,
ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά
μας. Καθάρισέ μας μὲ τὴν ἐπενέργεια
τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ διάλυσε
τὶς ἐναντίον μας μηχανορραφίες τοῦ ἐ-
χθροῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου.

Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένη νυκτί, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Εὐλογημένος νὰ εἶσαι Κύριε, Δέσποτα Παντοκράτορα, ἐσὺ ποὺ φώτισες τὴν ἡμέρα μὲ τὸ φῶς τὸ ἡλιακὸ καὶ ποὺ ὁμόρφυνες τὴ νύχτα μὲ τίς πύρινες ἀνταύγειες, ἐσὺ ποὺ μᾶς ἀξίωσες νὰ περάσουμε τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ νὰ φτάσουμε στὴν ἀρχὴ τῆς νύχτας, ἄκουσε τὴ δέηση μας καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ σου καὶ συγχώρεσε σὲ ὅλους μας τὰ θελημένα καὶ ἀθέλητα ἀμαρτήματα. Δέξου τίς παρακλήσεις μας καὶ στείλε τὸ πλῆθος τῆς συμπόνιας σου σὲ μᾶς τοὺς κληρονόμους σου.

Προφύλαξέ μας μὲ τοὺς ἀγίους Ἀγγέλους σου, ὅπλισέ μας μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης σου, περιχαράκωσέ μας μὲ τὴν ἀλήθειά σου, φρούρησέ μας μὲ τὴ δυνάμη σου, ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ κάθε κακὴ περίσταση καὶ ἀπὸ κάθε ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ.

Χάρισέ μας, αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἡ νύχτα ποὺ ἔρχεται νὰ εἶναι τέλεια, ἄγια, εἰρηνική, ἀναμάρτητη, ἀσκανδάλιστη, ἀπονήρευτη καὶ τέτοιες νὰ εἶναι ὅλες οἱ ἡμέρες τῆς ζωῆς μας μὲ τίς μεσιτείες τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν ἁγίων ποὺ σὲ εὐαρέστησαν στοὺς αἰῶνες.

ΕΥΧΗ Β΄

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον, τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκότους, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῆ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς μας, ἐσὺ εἶσαι ποὺ μᾶς ἔδωσες, τὴ δική σου εἰρήνη καὶ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ παρουσία σου στὸ βίο μας εἶναι ἀναφαίρετη κληρονομιά ποὺ προσφέρεις στοὺς πιστούς. Αὐτὴν τὴ χάρη ἐμφανέστερα τὴν ἡμέρα ἐκείνη τῆς Πεντηκοστῆς, σὰν σήμερα, τὴν ἔστειλες μὲ τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν στοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους σου καὶ γέμισες τὰ χεῖλη τους. Ἔπειτα, ὅλοι ἐμεῖς, ἄνθρωποι ἀπὸ διαφορετικὰ ἔθνη, ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ στόμα τους μὲ τὰ ἴδια τὰ ἀφτιά μας καὶ στὴ δική μας γλῶσσα ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Ἀπὸ τότε, φωτίσθηκε ἡ ζωὴ μας ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀπαλλαχθήκαμε ἀπὸ τὸ νοητὸ σκοτάδι τῆς πλάνης στὴν ὁποία ζούσαμε. Ἀπὸ τότε, μάθαμε νὰ πιστεύουμε σὲ σένα καὶ νὰ κηρύττουμε τὸ ὄνομά σου, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας τὴ θεϊκὴ ἐνέργεια τῶν πυρίνων γλωσσῶν καὶ γνωρίσαμε τὴ λάμψη τῆς

θεότητος, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐξουσίας σου, μαζί με τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγή τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διανοίξον κάμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πληθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβω παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου.

Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι.

Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, κατα-

ἔσῃ, λοιπόν, τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατέρα, ποὺ εἶσαι ὁλόιδιος καὶ ἀπαράλλακτος με τὴν οὐσία καὶ τὴ φύση Του, ἡ πηγή τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνοίξε τὰ ἀμαρτωλά μου χεῖλη καὶ δίδαξέ με, πῶς πρέπει νὰ προσεύχομαι καὶ γιὰ ποιά πράγματα.

Ἐσὺ εἶσαι ποὺ γνωρίζεις τὸ μεγάλο πληθος τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἀλλὰ ἡ καλοσύνη σου θὰ τὶς νικήσει κι ἄς εἶναι καὶ ἀμέτρητες. Γεμᾶτος φόβο στέκομαι μπροστά σου ἔχοντας ρίξει τὴν ἀπόγνωση τῆς ψυχῆς μου μέσα στὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου.

Κυβέρνησε τὴ ζωὴ μου ἐσύ, ποὺ με ἀνείπωτη σοφία καὶ δύναμη κυβερνᾷς με ἓνα σου λόγο τὴν κτίση. Ἐσύ, τὸ ἀπάνεμο λιμάνι στὴν τρικυμία τῆς ζωῆς, δίδαξέ με ποιὸ δρόμο νὰ ἀκολουθήσω.

Δῶσε στὶς σκέψεις μου τὸ Πνεῦμα τῆς δικῆς σου σοφίας. Δώρισε στὴν ἀπερισκεψία μου Πνεῦμα συνέσεως. Σκέπασε τὰ ἔργα μου με Πνεῦμα φόβου σέ σένα. Ἀνακαίνισε τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς μου με Πνεῦμα εὐθύτητος. Στήριξε τὴν ὀλισθηρὴ μου σκέψη με Πνεῦμα θαρρετό, ὥστε κάθε μέρα με τὸ ἀγαθὸ σου Πνεῦμα νὰ ὀδηγοῦμαι στὸ συμφέρον

ξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν.

Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι ὅσα περ ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἡυξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν.

Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα.

Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Δός δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἀγίασον

μου καὶ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἐφαρμόζω τὶς ἐντολές σου καὶ νὰ θυμᾶμαι πάντοτε τὴν ἔνδοξη παρουσία σου, ὅποτε καὶ θὰ ἐρευνήσεις τὶς πράξεις μας. Καὶ μὴ με ἐγκαταλείψεις καὶ ἐξαπατηθῶ στὶς φθαρτὲς ἡδονὲς αὐτοῦ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ ἐνίσχυσέ με, ὥστε νὰ ἐπιθυμῶ νὰ ἀπολαύσω τοὺς μελλούμενους θησαυρούς.

Ἐπειδὴ, ἐσὺ εἶπες Δέσποτα, ὅτι ὅσα καὶ ἂν ζητήσῃ κάποιος στὸ ὄνομά σου, χωρὶς δυσκολία θὰ τὰ λάβει ἀπὸ τὸ Θεὸ Πατέρα, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο αἰώνιος μὲ Ἐσένα. Γι' αὐτό, καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀγαθότητά σου παρακαλῶ: Ὅσα μὲ προσευχὴ σοῦ ζήτησα, ἀπόδωσέ τα μοι γιὰ νὰ σωθῶ.

Ναί, Κύριε, ἐσὺ ποὺ δίνεις πλουσιοπάροχα κάθε εὐεργεσία, ἐσὺ εἶσαι καὶ ποὺ δίνεις πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα σοῦ ζητᾶμε.

Ἐσὺ εἶσαι ποὺ πάσχεις μαζί μας, ἐσὺ ποὺ μᾶς ἐλεεῖς, ἐσὺ ποὺ πῆρες τὴν σάρκα μας, χωρὶς ὅμως ἁμαρτία, ἐσὺ εἶσαι ποὺ λυγίζεις φιλεύσπλαχνα τὴν καρδιά σου σὲ ὅσους λυγίζουν σὲ σένα τὰ γόνυ, ἐσὺ ποὺ ἔγινες ἢ λύτρωση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Λυπήσου τὸν κόσμον σου, Κύριε. Ἄκουσέ μας ἀπὸ τὸν ἅγιον οὐρανὸ σου, ἀγίασε τὸ λαὸ σου μὲ τὴ σωτηριώδη δύνα-

αυτούς τῆ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αυτούς ἐν τῆ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἐαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας.

Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου.

Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις.

Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.

Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῆ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.

μή σου, σκέπασέ τους μὲ τὴ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου. Μὴν μᾶς παραβλέψεις· ἔργα τῶν χειρῶν σου εἴμαστε.

Μόνο ἀπέναντι σου ἀμαρτάνουμε ἀλλὰ καὶ μόνο ἐσένα λατρεύουμε. Δέσποτα, ἄλλο Θεὸ δὲν ξέρουμε νὰ προσκυνοῦμε, οὔτε σὲ ἄλλο Θεὸ ὑψώνουμε τὰ χέρια μας.

Ἐχνα τὶς ἀμαρτίες μας καὶ δέξου τὶς γονατιστὲς δεήσεις μας, ἄπλωσε σὲ ὅλους χέρι βοηθείας καὶ δέξου τὴν προσευχή μας αὐτή, σὰν καλοδεχούμενο θυμίαμα ποὺ ἀνεβαίνει μπροστὰ στὴν ὑπεράγαθη Βασιλεία σου.

Κύριε, ἐσύ, ποὺ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ποὺ πέρασε μᾶς γλίτωσες ἀπὸ κάθε βέλος ποὺ πετοῦσε, ἐλευθέρωσέ μας καὶ ἀπὸ κάθε κακὸ ποὺ κινεῖται στὸ σκοτάδι.

Δέξου τὴν ἐσπερινὴ αὐτὴ προσφορὰ μας καὶ τὴν ὑψωση τῶν χειρῶν μας.

Ἀξίωσέ μας, νὰ περάσουμε τὴ διάρκεια τῆς νύχτας χωρὶς ἀμαρτίες καὶ κακοὺς πειρασμούς. Λύτρωσέ μας ἀπὸ κάθε ταραχὴ καὶ δειλία ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς προσενήσει ὁ διάβολος.

Χάρισε στὶς ψυχές μας κατάνυξη καὶ στὶς σκέψεις μας φροντίδα γιὰ τὴ φοβερὴ καὶ δίκαιη ἐξεταστικὴ κρίση σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου.

Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ἡρέμησε μὲ τὸ φόβο σου τὶς σάρκες μας καὶ νέκρωσε τὰ μέλη μας, ποὺ μᾶς κρατοῦν στὴν γῆ, ὥστε, στὴν ἡσυχία τοῦ ὑπνου νὰ ἀποκτήσουμε τὴ λαμπρὴ ἐμπειρία τῆς κρίσεώς σου.

Διῶξε ἀπὸ μᾶς κάθε ἀπρεπῆ φαντασίωση καὶ βλαβερὴ ἐπιθυμία.

Καὶ σήκωσέ μας, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε, στηριγμένους στὴν πίστη καὶ μὲ προκοπὴ στὰ παραγγέλματά σου.

ΕΥΧΗ Γ'

Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰώνιους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκον-

Πηγὴ ἀστείρευτη, ποὺ μᾶς φέρνεις ζωὴ καὶ φῶς, δύναμη δημιουργικὴ ἴδια μὲ τοῦ Πατέρα, Χριστέ καὶ Θεέ μας. Ἐσὺ ποὺ ὀλοκλήρωσες μὲ ὁμορφο καὶ σωτηριώδη τρόπο τὴν σωτηρία μας. Ἐσὺ ποὺ ἔσπασες τὰ ἄλυτα δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ τὶς κλειδαριές τοῦ Ἄδου. Ἐσὺ ποὺ καταπάτησες τὰ πλήθη τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἐσὺ ποὺ τὸν ἴδιο σου τὸν ἑαυτὸ προσέφερες γιὰ χάρη μας. Ἐσὺ ποὺ θυσίασες τὸ ἴδιο σου τὸ σῶμα, τὸ ἄχραντο, τὸ ἄμωμο καὶ ἀμόλυντο ἀπὸ κάθε ἀμαρτία καὶ μὲ αὐτὴν τὴν φρικτὴ καὶ ἀνέκφραστη ἱερὴ πράξη, μᾶς χάρισες αἰώνια ζωὴ. Ἐσὺ ποὺ κατέβηκες στὸν Ἄδου καὶ συνέτριψες τοὺς αἰωνίους μοχλοὺς του καὶ ἔδειξες τὴν ἄνοδο σὲ ὅσους κατοικοῦσαν ἐκεῖ

τα, θεοσόφω δελεάσματι ἀγκισ-
τρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δε-
σμεύσας ἐν ταρτάρῳ καὶ πυρὶ ἀ-
σβέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ, διὰ
τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατα-
σφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώ-
νυμος σοφία τοῦ Πατρός· ὁ τοῖς ἐ-
πηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος
φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους.
Σύ, δόξης ἀενάου, Κύριε, καὶ Πα-
τρός ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἴδιο
φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· ἤλιε δικαι-
οσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομέ-
νων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυ-
χὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκε-
κοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, καὶ λοιπῶν συγγενῶν
κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰ-
κείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ
τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν
σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρα-
τα τῆς γῆς.

Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέ-
ρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους
θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πά-
σης φύσεως ἀνθρωπίνης δημι-
ουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν
λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς,
τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐ-
κεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνος
μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θα-
νάτου ἰστῶν, κατάγων εἰς ἄδου
καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθε-
νεῖα, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ·

κάτω. Ἐσὺ ποὺ ἀγκίστρωσες τὸν ἀρχι-
κάκιστο σκοτεινὸ δράκοντα μὲ δόλωμα
θεϊκῆς σοφίας, τὸν ἔδεσες μὲ βαριῆς
άλυσίδες καὶ μὲ τὴν ἀπειροδύναμη ἰ-
σχύ σου τὸν ἔρριξες στὰ τάρταρα τοῦ
Ἄδη, στὸ ἄσβεστο πῦρ καὶ στὸ ἐξώτερο
σκότος. Ἐσὺ, ἡ μεγαλώνυμη σοφία τοῦ
Θεοῦ Πατέρα, ὁ συμπαραστάτης κάθε
ἀνθρώπου ποὺ περνάει πειρασμούς.
Ἐσὺ ποὺ ρίχνεις τὸ φῶς σου ἀκόμα καὶ
σ' ἐκείνους ποὺ ζοῦν σὲ χώρα καὶ σκιά
θανάτου. Ἐσὺ Κύριε τῆς αἰώνιας δό-
ξας. Ἐσὺ Υἱὲ ἀγαπητέ τοῦ Ὑψίστου Πα-
τέρα, φῶς ἀπὸ αἴδιο φῶς, ἤλιε τῆς δι-
καιοσύνης, ἄκουσέ μας ποὺ σὲ παρα-
καλοῦμε καὶ ἀνάπαυσε τίς ψυχές τῶν
δούλων σου, ὅλων ὅσοι μέχρι τώρα
κοιμήθηκαν, πατέρων μας, ἀδελφῶν
μας καὶ λοιπῶν συγγενῶν μας κατὰ
σάρκα καὶ ὅλων τῶν ὀρθοδόξων
ἀδελφῶν μας. Σοῦ τοὺς θυμίζουμε,
Κύριε, ἐπειδὴ Ἐσὺ ἔχεις ἐξουσία σὲ ὅλα
καὶ στὰ χέρια σου κρατᾷς τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Δέσποτα Παντοκράτορα, Θεὲ τῶν Πα-
τέρων μας καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, δημι-
ουργέ τῶν θνητῶν καὶ τῶν ἀθανάτων
ὄντων ἀλλὰ καὶ κάθε ἀνθρώπινης φύ-
σεως, ποὺ συναρμολογεῖται καὶ πάλιν
διαλύεται. Κύριε τῆς ζωῆς καὶ τοῦ τέ-
λους, τῆς ἐδῶ βιοτῆς μας καὶ τοῦ ἐκεῖ
ἐρχομοῦ μας. Ἐσὺ ποὺ μετρᾷς τὰ χρό-
νια τῆς ζωῆς μας καὶ ὀρίζεις τὸν καιρὸ
τοῦ θανάτου μας. Ἐσὺ ποὺ κατεβάζεις
στὸν Ἄδη καὶ ἀνεβάζεις ἀπὸ αὐτόν,

ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελεῶν διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλη καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείᾳ ἐορτῇ καὶ σωτηριῳδῇ, ἰλασμοὺς ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀ-

ποῦ μᾶς εὐεργετεῖς μὲ τὶς ἀρρώστιες καὶ μᾶς ἀπελευθερώνεις ἀπὸ αὐτέσ. Ἐσὺ ποῦ τὰ παρόντα χρήσιμα φροντίζεις καὶ τὰ μέλλοντα ἀκριβοδίκαια διοικεῖς. Ἐσὺ ποῦ ὅσους χτυπήθηκαν μὲ τὸ κέντρῳ τοῦ θανάτου πάλι τοὺς ζωογονεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως. Ἐσὺ λοιπόν, Δέσποτα τῶν πάντων, ὁ Θεός μας, ὁ Σωτὴρας μας, ἡ ἐλπίδα ὅλων ὅσοι βρίσκονται στὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὅσοι βρίσκονται στὶς μακρινὲς θάλασσες. Ἐσὺ ποῦ κατὰ τὴν τελευταία, μεγάλη καὶ σωτήρια ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μᾶς ἔδειξες τὸ Μυστήριον τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίας καὶ συναϊδίας καὶ ἀδιαίρετης καὶ ἀσύγχυτης Τριάδος. Ἐσὺ ποῦ μὲ τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν μᾶς ἔδειξες τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο ἀπλώθηκε ἐπάνω στοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους καὶ ἔτσι τοὺς ἀνέδειξες δασκάλους τοῦ Εὐαγγελίου σου, ὁμολογητὲς καὶ κήρυκες τῆς ἀληθινῆς Θεολογίας. Ἐσὺ ποῦ μᾶς ἀξιῶνεις καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τέλεια καὶ σωτήρια ἐορτὴ νὰ σὲ παρακαλοῦμε ἰκετευτικὰ γιὰ ὅσους κρατοῦνται στὸν Ἄδῃ. Ἐσὺ ποῦ μᾶς δίνεις μεγάλες ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀνακούφιση καὶ τὴ διευκόλυνση αὐτῶν ποῦ ζοῦν σὲ δυσκολία ἐκεῖ. Ἄκουσέ μας, ποῦ σὲ παρακαλοῦμε οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄθλιοι. Τὶς ψυχὲς τῶν δούλων σου ποῦ ἔχουν κοιμηθεῖ, ἀνάπαυσέ τες σὲ τόπο φωτεινό, σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀναψυχῆς,

ξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἄδη ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει κανένας πόνος, καμμία λύπη, κανένας στεναγμός. Κατάταξε τὰ πνεύματά τους μαζί με τοὺς δικαίους καὶ κάνε τους ἄξιους εἰρήνης καὶ ἀνέσεως, διότι οἱ νεκροὶ δὲν μποροῦν νὰ σὲ δοξολογήσουν, Κύριε, οὔτε τολμοῦν νὰ ὁμολογήσουν τὸ ὄνομά σου ὅσοι κατοικοῦν στὸν Ἄδη, ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ σὲ εὐλογοῦμε, σὲ παρακαλοῦμε καὶ σοῦ προσφέρουμε ἐξίλαστήριες θυσίες καὶ προσευχὲς γιὰ τὶς ψυχὲς ἐκείνων.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξίωσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ

Ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος Θεός, Ἐσὺ ποὺ μᾶς ἀξιώνεις τούτῃ τὴν ὥρᾳ νὰ στεκόμαστε μπροστὰ στὴν ἀπλησίαστη δόξα σου γιὰ νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε τὰ θαυμαστά σου ἔργα, λυπήσου μας τοὺς ἀνάξιους δούλους σου καὶ δῶσε μας τὴ χάρη νὰ σοῦ προσφέρουμε με συντριβὴ καρδιᾶς, με ταπείνωση ἀλλὰ καὶ βεβαιότητα τὸν τρισάγιο ὕμνο μας καὶ τὴν εὐχαριστία γιὰ τὶς μεγάλες σου δωρεὲς ποὺ ἔκανες καὶ συνεχίζεις νὰ κάνεις σὲ ἐμᾶς. Θυμήσου Κύριε ὅτι εἴμαστε ἀδύναμοι ἄνθρωποι καὶ μὴ μᾶς ἐξαλείψεις μαζί με τὶς ἀμαρτίες μας, ἀλλὰ δεῖξε μεγάλο ἔλεος στὴν ταπείνωσή μας, ὥστε ἀποφεύγοντας τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας νὰ ζήσουμε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μας στὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης σου καὶ προφυλαγμένοι ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή τοῦ πονηροῦ νὰ δοξάζου-

πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν.

Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητά, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας.

Σοὶ χάριν ἐν πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου.

Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν.

Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον

με παντοῦ καὶ μὲ τόλμη ἐσένα, τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπο Θεό.

Ἀλήθεια, Δέσποτα καὶ Δημιουργὲ τῶν ὄλων, εἶναι δικό σου τὸ πραγματικὰ μεγάλο μυστήριον τῆς πρόσκαιρης διαλύσεως τῶν σωμάτων μας καὶ ἢ μετέπειτα συναρμολόγησή τους γιὰ τὴν ἀνάπαυσή μας στοὺς αἰῶνες.

Πάνω ἀπ' ὅλα, σοῦ χρωστᾶμε χάρη γιὰ τὸν ἐρχομό μας σ' αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ γιὰ τὴν ἔξοδό μας ἀπ' αὐτόν, σημάδια τῆς ἐλπίδος μας στὴν ἀδιάψευστη ὑπόσχεσή σου γιὰ ἀνάσταση καὶ ἀτελείωτη ζωή, τὴν ὁποία θὰ ἀπολαύσουμε στὴν μελλούμενη Δεύτερη Παρουσία σου.

Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἀρχηγός τῆς ἀναστάσεώς μας καὶ τῶν ὄσων ἔχουμε ζήσει ἀδέκαστος καὶ φιλόανθρωπος κριτής καὶ τῆς μισθαποδοσίας μας ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος. Συγκαταβαίνοντας πῆρες παρόμοια μὲ μᾶς σάρκα καὶ αἷμα καὶ ἀπέκτησες θεληματικὰ τὴν πείρα τῆς δικῆς μας ἀνθρωπίνης φύσεως, ὥστε νὰ μᾶς κρίνεις μὲ εὐσπλαχνία καὶ συμπόνια. Καὶ ἐνῶ ἐσὺ ὁ ἴδιος ὑπέφερες καὶ δοκιμαζόσουν, ἦρθες καὶ ἔγινες αὐτεπάγγελτος βοηθὸς στὶς δικές μας δοκιμασίες καὶ ἔτσι μᾶς προσκάλεσες δίπλα σου, προκειμένου νὰ φθάσουμε ἀνεπηρέαστοι στὴ δική σου ἀπάθεια.

Δέξου, λοιπόν, Δέσποτα, τὶς προσευχὲς καὶ τὶς παρακλήσεις μας, ἀνάπαυσε τὸν

πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενές καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ'ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς· συνέγειρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὤρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας.

Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις, ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν.

Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἅ-

πατέρα τοῦ καθ' ἑνὸς καὶ τὴ μητέρα, τὰ ἀδέλφια καὶ τὶς ἀδελφές καὶ τὰ τέκνα καὶ κάθε ἄλλο συγγενῆ καὶ ὁμογενῆ μας καὶ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς ψυχές ποὺ ἀναπαύθησαν στὴν αἰώνια ζωὴ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως. Καὶ κατάταξε τὰ πνεύματα καὶ τὰ ὀνόματά τους στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, στὴ χώρα τῶν ζώντων, στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς. Ὅλους καθοδήγησέ μας μὲ τοὺς φωτεινοὺς Ἀγγέλους στοὺς τόπους τοὺς ἀγίους σου καὶ ὅταν ἔρθει ἡ ἡμέρα ποὺ καθόρισες, ἀνάστησε καὶ τὰ σώματά μας σύμφωνα μὲ τὶς ἀδιάψευστες ὑποσχέσεις σου.

Δὲν ὑπάρχει θάνατος γιὰ μᾶς τοὺς δούλους σου, Κύριε. Δὲν εἶναι θάνατος γιὰ μᾶς, ὅταν ἀποχωριζόμαστε ἀπὸ τὸ σῶμα μας καὶ ἐρχόμαστε κοντὰ σὲ σένα τὸ Θεό. Μετάβαση εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ λυπηρὰ στὰ πιὸ καλὰ, στὰ πιὸ εὐχάριστα, στὴν ἀνάπαυση καὶ στὴ χαρὰ. Ἐὰν σὲ κάτι ἀμαρτήσαμε ἀπέναντί σου, νὰ μᾶς λυπηθεῖς ὅλους, ἀφοῦ κανένας δὲν εἶναι καθαρὸς καὶ ἀκηλίδωτος μπροστά σου, ἀκόμα κι ἂν ζήσει μόνο μία ἡμέρα. Μόνο ἐσύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μας, ὑπῆρξες ἀναμάρτητος πάνω στὴ γῆ καὶ ἀπὸ σένα ὅλοι προσδοκοῦμε τὸ ἔλεος καὶ τὴ συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν μας.

Γι' αὐτό, σὰν ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὅλων μας, παράβλεψε τὰ παρα-

νες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτός, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξίωσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν

πτώματά μας, ἄφησέ τα, συγχώρησέ τα, τὰ θελημένα καὶ τὰ ἀθέλητα, τὰ συνειδητὰ καὶ τὰ ἀσυνείδητα, τὰ φανερά καὶ τὰ κρυφά, ὅσα ἔγιναν πράξεις κι ὅσα ἔμειναν σκέψεις, ὅσα ἔγιναν μέλγια κι ὅσα μὲ τὴ συμπεριφορὰ καὶ τὶς κινήσεις μας. Καὶ ὅσους ἦρθαν ἐκεῖ νωρίτερα, ἐλευθέρωσέ τους ἀπὸ κάθε κρῖμα καὶ δῶσε τους ἄνεση. Ἐμᾶς ποὺ στέκουμε γονατιστοὶ μπροστὰ σου εὐλόγησέ μας καὶ δῶσε μας τέλος καλὸ καὶ εἰρηνικό. Καὶ κατὰ τὴ φρικτὴ καὶ φοβερὴ ἡμέρα τῆς Δεύτερης Παρουσίας σου δεῖξε μας σπλάγχνα γεμᾶτα ἔλεος καὶ φιλανθρωπία καὶ κάνε μας ἀξίους τῆς Βασιλείας σου.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψηλός, ὁ μόνος ἀθάνατος, Ἐσὺ ποὺ κατοικεῖς στὸ ἀπλησίαστο φῶς, ποὺ δημιουργήσες μὲ σοφία ὅλη τὴν κτίση, ποὺ διαχώρισες τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκοτάδι κι ἔβαλες τὸν ἥλιο νὰ ἐξουσιάζει τὴν ἡμέρα καὶ τὴ σελήνη μὲ τὰ ἀστέρια νὰ ἐξουσιάζουν τὴ νύχτα, ἐσὺ ποὺ ἀξίωσες ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, νὰ φτάσουμε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ δοῦμε τὸ πρόσωπό σου καὶ ἐξομολογητικὰ νὰ σοῦ στείλουμε αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐσπερινὴ λατρεία μας, Ἐσὺ, φιλόανθρωπε Κύριε, ὁδήγησε τὴν προσευχὴν μας σὰν θυμίαμα μπροστὰ σου καὶ δέξου τὴν σὰν εὐωδιαστὴ μοσχοβολία.

Χάρισέ μας εἰρηνικὸ αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα

ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ, ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ εὐσπλαχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

καὶ τὴν ἐρχόμενη νύχτα, ντύσε μας με ὄπλα φωτεινά, λύτρωσέ μας ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ φόβο καὶ ἀπὸ κάθε τι ποὺ κινεῖται στὸ σκοτάδι καὶ δῶσε μας τὸν ὕπνο ποὺ μᾶς τὸν χάρισες γιὰ ἀνάπαυση τῆς θνητῆς μας φύσης, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ κάθε διαβολικὴ φαντασία.

Ναί, Δέσποτα τῶν ὅλων, χορηγέ κάθε ἀγαθοῦ, ὥστε καὶ στὰ κρεβάτια μας τὴ νύχτα νὰ μνημονεύουμε με κατάνυξη τὸ πανάγιο ὄνομά σου καὶ τὴν αὐγὴ νὰ ἀνοίγουμε τὰ μάτια μας με τὴν μελέτη τῶν ἐντολῶν σου. Ἔπειτα νὰ σηκωνόμαστε με ψυχικὴ ἀγαλλίαση γιὰ νὰ δοξολογήσουμε τὴ δική σου ἀγαθότητα, προσκομίζοντας στὴν εὐσπλαχνία σου προσευχὲς καὶ ἰκεσίες γιὰ τὶς δικές μας ἀμαρτίες καὶ γιὰ ὅλου τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖο με τὶς πρεσβεῖες τῆς ἀγίας Θεοτόκου νὰ ἐπισκεφθεῖς με ἔλεος, Κύριε.